

זוהר היומי

זוהר שמות – דף כ"ח ע"ב

פרשת וארא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (כ"ח ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

רוחיהו, דאינון דאמרין, דלא זמין קודשא בריה הוא לאחייא מתייא, והיה יתעבד מנייהו בריה חדתא. ייתון ויחמון אינון טפשאין חייבא, רחיקין מאורייתא, רחיקין מניה, בידיה דאחרון הוה חוטא, אעא יבישא, וקודשא בריה הוא לפום שעטא אהדר ליה בריה, משנא ברוחא וגופא. אינון גופין, דהו ביה רוחין ונשמתין קדישין, ונטרו פקודי אורייתא, ואשתדלו באורייתא ימא ולילי, וקודשא בריה הוא טמיר לון בעפרא. לבתר, בזמנא דיחד עלמא, על אחת כמה וכמה דייעבד להו בריה חדתא.

תרגום לעברית

אמר רבי אלעזר, תפח רוחם של אותם שאומרים, שלא עתיד הקדוש ברוך הוא להחיות מתים, ואיך יעשה מהם בריה חדשה. יבאו יראו אותם הטפשים את הרשעים, הרחוקים מן התורה, רחוקים ממנו, ביד אחרון היה מטה, עץ יבש, והקדוש ברוך הוא לפי שעה הפך אותו לבריה משנה ברוח וגוף. אותם גופים שהיו בהם רוחות ונשמות קדושות ושמרו את מצוות התורה והשתדלו בתורה יומם וליילה, והקדוש ברוך הוא טמן אותם בעפר - אחר כך בזמן שיחדש את העולם על אחת כמה וכמה שיעשה אותם בריה חדשה.

אמר רבי חייא, ולא עוד, אלא דההוא גופא דההוה, יקום. משמע דכתיב, (ישעיה כ"ו) יחיו מתיה, ולא כתיב יברא, משמע דברין אינון אבל יחיו. דהא (בראשית קל"ז ע"ב) גרמא חד, ישתאר מן גופא תחות ארעא, וההוא לא אתרקב ולא אתבלי בעפרא לעלמין, ובההוא זמנא, קודשא בריך הוא ירכך ליה, ויעביד ליה כחמירא בעיסה, ויסתלק ויתפשט לארבע זויין ומניה ישתכלל גופא וכל שייפוי. וקודשא בריך הוא יחייב ביה רוחא לבתר. אמר ליה רבי אלעזר הכי הוא. ותא חזי, ההוא גרמא במה אתרכך. בטל. דכתיב, (ישעיה כ"ו) כי טל אורות טלך וגו'.

תרגום לעברית

אמר רבי חייא, ולא עוד, אלא שאותו גוף שהיה, יקום. משמע שכתוב (ישעיה כו) יחיו מתיה ולא כתוב יברא, משמע שהם בריות אבל יחיו. שהרי עצם אחת נשארת מן הגוף תחת האדמה, והיא לא נרקבת ולא תכלה בעפר לעולמים, ובאותו זמן הקדוש ברוך הוא יברך אותו, ויעשה אותו כמו שאור שבעסה, ותעלה ותתפשט לארבע פנות, וממנה ישתכלל הגוף וכל איבריו, והקדוש ברוך הוא יתן בו רוח אחר כה. אמר לו רבי אלעזר, כה הוא. ובא ראה, אותה עצם במה התרככה? בטל, שכתוב כי טל אורות טלך וגו'.

טקסט הזוהר

ויאמר ה' אל משה אמור אל אהרן קח מטף ונטה ידך על מימי מצרים על נהרותם על יאוריהם ועל אגמיהם ועל כל מקוה מימיהם ויהיו דם וגו'. אמר רבי יהודה, האי קרא אית לאסתכלא ביה, והיה יכול למהך לכל הגי אתרי. (ולא עוד אלא) ותו, דהא כתיב וימלא שבעת ימים אחרי הכות ה' את היאור. את היאור כתיב, ואת אמרת על מימי מצרים על נהרותם על יאוריהם ועל אגמיהם.

וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה אֲמַר אֶל אֶהֱרֹן קַח מַטֶּה וּנְטֵה יָדְךָ עַל מִימֵי מִצְרַיִם עַל נְהַרְתָּם עַל יֹאֲרֵיהֶם וְעַל אֲגַמֵּיהֶם וְעַל כָּל מְקוֹה מִימֵיהֶם וַיִּהְיוּ דָם וְגו'. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, יֵשׁ לְהַסְתֵּכָל בַּפֶּסוּק הַזֶּה, וְאִיךָ יָכוֹל לִלְכֹּת לְכָל הַמְּקוֹמוֹת הַלָּלוּ? [ולא עוד, אלא] וְעוֹד, שֶׁהָרִי כָּתוּב וַיִּמָּלֵא שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרֵי הַכּוֹת ה' אֶת הַיָּאֵר. אֶת הַיָּאֵר כָּתוּב, וְאַתָּה אָמַרְתָּ עַל מִימֵי מִצְרַיִם עַל נְהַרְתָּם עַל יֹאֲרֵיהֶם וְעַל אֲגַמֵּיהֶם?

טקסט הזוהר

אָלָא, מִימֵי מִצְרַיִם נִילוּס הָיָה. וּמִתַּמָּן אֶתְמַלְלִין כָּל אֵינּוֹן שְׁאָר אֲגַמִּין וַיֹּאזְרִין וּמִבּוֹעִין וְכָל מִימִין דִּילְהוֹן. וְעַל דָּא, אֶהֱרֹן לֹא נָטָה לְמַחְאָה אָלָא לְנִילוּס בְּלַחֲדוּי. וְתָא חֲזִי דְהַכִּי הוּא, דְּכִתִּיב וְלֹא יָכֻלוּ מִצְרַיִם לְשַׁתּוֹת מַיִם מִן הַיָּאֵר.

תרגום לעברית

אָלָא, מִימֵי מִצְרַיִם הָיָה הַנִּילוּס, וּמִשָּׁם מִתְמַלְאִים כָּל אוֹתָם שְׁאָר אֲגַמִּים וַיֹּאזְרִים וּמַעְיָנוֹת וְכָל מִימֵיהֶם, וְעַל זֶה אֶהֱרֹן לֹא נָטָה לְהַכּוֹת, רַק אֶת הַנִּילוּס לְבַדּוֹ. וּבֹא רְאֵה שֶׁכֶּכָּה זֶה, שֶׁכָּתוּב וְלֹא יָכֻלוּ מִצְרַיִם לְשַׁתּוֹת מַיִם מִן הַיָּאֵר.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי אַבָּא, תָּא חֲזִי, מִיִּין תַּתְּאִין מִתְפָּרְשָׁאן לְכַמָּה סְטָרִין, (נ"א וּמִיִּין עֲלֵאִי ע"כ וְגו') (עֲלֵאִין דְּהֵא) וּמִיִּין עֲלֵאִין מִתְכַּנְשִׁי בְּבִי כְּנִישׁוֹ מִיָּא, דְּכִתִּיב, (בְּרַאשִׁית א') וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד. וְכִתִּיב וּלְמַקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יָמִים. הָאִי קָרָא אוּקְמוּהָ. וְתָא חֲזִי, הָהוּא רְקִיעָא דְּאִית בֵּיה שְׁמַשׁא וְסִיְהָרָא כּוֹכְבֵּיִיא וּמִזְלֵי, דָּא אִיהוּ בִּי כְּנִישׁוֹת מִיָּא רַבָּא, דְּהוּא נָטִיל כָּל מִיִּין, וְאַשְׁקִי לְאַרְעָא, דְּהִיא עֲלֵמָא תַּתְּאָה, כִּיּוֹן, דְּנָטִל מִיָּא בְּדֵר לּוֹן, וּפְלִיג לּוֹן לְכָל עֵיבָר, וּמִתַּמָּן אֶתְשַׁקֵּין כָּלָא.

אמר רבי אבא, בא ראה, מים תחתונים נפרדים לכמה צדדים, (ומים עליונים על אחת כמה וכמה וגו') [עליונים שהרי] ומים עליונים מתפנסים לבית כנוס המים, שכתוב (בראשית א) ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד, וכתוב ולמקוה המים קרא ימים. הפסוק הזה פירושו, ובא ראה, אותו רקיע שיש בו שמש ולבנה, כוכבים ומזלות, זהו בית כנוס למים הרבים, שהוא נוטל כל המים ומשקה את הארץ, שהוא עולם תחתון, כיון שנוטל את המים, מפזר אותם ומחלק אותם לכל עבר, ומשם הוא משקה את כלם.

טקסט הזהיר

ובזמנא דדינא שריא, עלמא תתאה לא ינקא מן ההוא רקיעא, וינקא מסטר שמאלא, וכדין אקרי (ישעיה ל"ד) חרב לה' מלאה דם. ווי לאינון דינקין כדין מינה, ואתשקין מינה, דבההוא זמנא ימא ינקא מתרין סטריז, הוה אתפלג לתרין חולקין, חור וסומק. וכדין שדי ליאורא חולקא דמצרים, ואלקי לעילא ואלקי לתתא. ועל דא שתאן ישראל מיא. ומצראי דמא.

תרגום לעברית

ובזמן שדין שורה, העולם התחתון לא יונק מאותו רקיע, ויונק מצד השמאל, ואז נקרא (ישעיה לד) חרב לה' מלאה דם. ואי לאותם שיונקים ממנה אז ומשקים ממנה, שבאותו זמן הם יונק משני צדדים, הנה מתחלק לשני חלקים, לבן ואדם, ואז שופך ליאר את החלק של מצרים, ומלקה למעלה ומלקה למטה, ולכן ישראל שותים מים והמצרים דם.

אִי תִימָא בְּגִין גִּיעוּלָא הָוָה וְלֹא יִתִּיר. תָּא חֲזִי, שְׁתָּאן דְּמָא וְעָאֵל לְמַעֲיִיָּהּ, וְאַסְתִּלָּק
וּבְקַע, עַד דִּהּוּ מְזַבְנִין לֹון יִשְׂרָאֵל מִיָּא בְּמִמוּנָא, וּכְדִין שְׁתָּאן מִיָּא בְּגִינִי כֹךְ שִׁירוּתָא
לְאַלְקָאָה לֹון הָוָה דְּמָא.

תרגום לעברית

אם תאמר שזה היה משום הגעל ולא יותר - בא ראה, שותים את הדם ונכנס למעיהם
ומתעלה ובוקע, עד שהיו ישראל מוכרים להם מים בממון, ואז שותים מים, ומשום כך
ראשית הלקאתם היתה דם.

טקסט הזוהר

רַבִּי יִצְחָק פֶּתַח הָאִי קָרָא, (תהלים קמ"ה) אַרְוִמְמָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה שְׁמָה לְעוֹלָם
וְעַד. תָּא חֲזִי, דָּוִד לְקַבֵּיל דְּרַגְא דִּילִיָּה קֶאֱמַר, דְּכַתִּיב אֱלֹהֵי דִידִי. בְּגִין דְּבָעָא לְסִלְקָא
שְׁבַחִיָּהּ, וְלֹאֲעֵלָא לִיָּה לְנַהוּרָא עֲלָאָה, לְאַתְעָרְבָא דָּא בְּדָא, לְמַהוּי כְּלָא חַד. בְּגִינִי כֹךְ,
אַרְוִמְמָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְגו'.

תרגום לעברית

רַבִּי יִצְחָק פֶּתַח פֶּסוּק זֶה, (תהלים קמה) אַרְוִמְמָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה שְׁמָה לְעוֹלָם
וְעַד. בָּא רָאָה, דָּוִד כְּנָגֵד דְּרַגְתּוֹ אוֹמַר, שְׁכַתְּבֵי אֱלֹהֵי, שְׁלִי. מִשּׁוּם שְׁרָצָה לְהַעֲלוֹת שְׁבַחֵי
וּלְהַכְנִיס אוֹתוֹ לְאוֹר עֲלִיּוֹן לְהַתְעַרְבֵי זֶה בְּזֶה לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד, מִשּׁוּם כֹּךְ אַרְוִמְמָה אֱלֹהֵי
הַמֶּלֶךְ וְגו'.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (כ"ט ע"א) ◆

טקסט הזוהר

דְּתַנִּינֵן, כֹּל יוֹמוֹי דְּדָוִד, אֲשֶׁתִּדֵּל לְאַתְקִנָּא כּוּרְסִיָּהּ, וְלֹאֲנַהֲרָא אֲנַפְתָּהּ, בְּגִין דִּיגִין עֲלִיָּה
וְאִיתְנַהֲרִי תְדִיר נְהוּרָא תַתָּאָה

שְׁשִׁינּוּ, כָּל יָמוֹת דָּוִד הַשְּׁתִּידָל לְתַקֵּן אֶת הַכֶּסֶּא וּלְהָאִיר פְּנֵיהָ כְּדִי שְׁתַּגֵּן עָלָיו, וַיֹּאֲר
תְּמִיד הָאֹר הַתְּחַתּוֹן בָּאֹר הָעֲלִיּוֹן לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד. וּכְשָׁבָא שְׁלֵמָה, מָצָא הָעוֹלָם שְׁלָם,
וְהַלְבֵּנָה הַתְּמַלְאָה, וְלֹא צָרִיךְ לְטַרֵּחַ עָלֶיהָ לְהָאִירָהּ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.